

LINEKE EN DE ZINGENDE KLOKKEN

K. NOREL

Als je aan Lineke vraagt wat haar mooiste Kerstfeest is geweest, dan zegt zij dadelijk: dat van verleden jaar.

Met haar broertje Jan logeerde ze bij grootvader en grootmoeder. Die wonen in een kleine stad. Daar hebben ze een hoog huis en achter dat huis is een grote tuin.

In die tuin lag sneeuw. Lineke en Jan hebben sneeuwballen gegooid met tante Loes en met grootvader. Ja, ook met grootvader, want die is wel een beetje oud — hij heeft een kaal hoofd, zó oud is hij — maar hij kan sneeuwbalgooien, nou! Lineke en Jan kunnen ook sneeuwbalgooien. Ze hebben grootvader geraakt. Hij kreeg een witte plak op zijn jas: dat deed Jan. En toen een witte plak op zijn broek: dat deed Lineke. En daarna een witte plak precies boven op zijn hoofd: dat deed Jan weer.

Jan schrok, toen hij zó goed raakte. Maar Lineke lachte schaterend. „Nu heeft opa geen kaal hoofd meer; nu is hij wit, net als de oude dokter!”

En grootvader lachte ook. „Nu ben ik net zo deftig als de dokter,” zei hij.